

imidlertid, at opgaven med at reformere adhæsiionsprocessen er af så kompleks karakter, at Advokatrådet, Rigsadvokaten og Dommerforeningen anbefaler et egentligt udvalgsarbejde herom.

På baggrund heraf vil Justitsministeriet anmode Retsplejerådet om at gennemgå de gældende regler om behandling af borgerlige krav under straffesager (retsplejelovens kapitel 89), vurdere bl.a. de spørgsmål, der rejses af Advokatrådet, Rigsadvokaten og Dommerforeningen, og komme med eventuelle forslag til ændringer.

Der henvises herom til pkt. 4 nedenfor.

2.3. Formålet med lovforslaget er desuden at udvide pressens adgang til aktindsigt i domsudskrifter mv. Ændringen indebærer, at pressen i alle tilfælde får krav på udlevering af domsudskrifter mv., når de er renskrevet – også hvor retssagen ikke er endelig afsluttet. Den gældende begrænsning, hvorefter pressen først har krav på en udskrift, når sagen er endeligt afsluttet, foreslås således ophævet. Herved afklares det samtidig, at det strafsanktionerede forbud mod at offentliggøre domsudskrifter mv. gælder, uanset på hvilket tidspunkt og under hvilke omstændigheder i øvrigt domsudskriften mv. er udleveret til pressen. Ændringen af aktindsigtsreglerne omfatter både straffesager og civile sager.

Forslaget er nærmere beskrevet i pkt. 5 nedenfor.

2.4. Lovforslaget har herudover til formål i begrænset omfang at gøre det muligt for medlemmer af politiklagenævnet at færdigbehandle verserende klagesager mv. over politipersonale efter udløbet af det tidsrum på 4 år, for hvilket de pågældende medlemmer (formanden eller lægmændene) er udpeget. Fortsættelse af sagsbehandlingen forudsætter, at medlemmerne har påbegyndt behandlingen i udpegningsperioden, og at sagen forventes at kunne afsluttes inden for kortere tid. Ved en sådan mere fleksibel ordning undgås, at nyudnævnte medlemmer af politiklagenævnet skal bruge unødvendig tid og ressourcer på at sætte sig ind i og behandle større og mere komplicerede sager, som de tidligere medlemmer af nævnet har påbegyndt behandlingen af, men som det ikke har været muligt at afslutte inden udløbet af den 4 årige udnævnelsesperiode.

Der henvises herom til pkt. 6 nedenfor.

2.5. Lovforslaget har endelig til formål at foretage nogle mindre konsekvensrettelser i retsplejeloven, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 1-2, nr. 4, nr. 7-8 og nr.

15-16. Der henvises herom til bemærkningerne vedrørende de enkelte bestemmelser.

3. Udeblivelsesdomme i straffesager

3.1. Forslaget fra Advokatrådet, Den Danske Dommerforening og Rigsadvokaten

Advokatrådet, Rigsadvokaten og Dommerforeningen konstaterer, at der er et betydeligt ressourcespild på grund af tiltalte og sigtede personers udeblivelse. Det anføres, at den nugældende bestemmelse i retsplejelovens § 847 anvendes i meget begrænset omfang i praksis på grund af de betingelser, der er knyttet til den. Advokatrådet, Rigsadvokaturen og Dommerforeningen vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt med en udvidet, effektiv mulighed for at afsige udeblivelsesdomme i straffesager. Advokatrådet, Rigsadvokaturen og Dommerforeningen stiller alene forslag til en udvidelse af adgangen til at afsige udeblivelsesdomme i sager, hvor der er rejst tiltale, og hvor der derfor skal ske bevisførelse, også selv om tiltalte udebliver.

Forslaget fra Advokatrådet, Rigsadvokaten og Dommerforeningen indeholder følgende elementer:

- Adgangen til at afsige udeblivelsesdomme i medfør af § 847, stk. 3, nr. 4, udvides fra 30 dages fængsel til 3 måneders fængsel, herunder betinget fængsel. Betinget dom uden straffastsættelse bør også være omfattet. Det anføres, at en grænse på 3 måneders fængsel vil omfatte det store flertal af sager, og at det derfor ikke er fundet nødvendigt at gå videre.
- Bestemmelsen affattes således, at den afgørende betingelse bliver, at der ikke »idømmes« mere end 3 måneders fængsel. Den nugældende formulering, hvorefter der ikke må »opstå spørgsmål« om højere straf end 30 dage, er uhensigtsmæssig, fordi den kræver, at man på forhånd har bestemt sig.
- Der skal som hidtil ske bevisførelse, for at tiltalte kan dømmes. Udeblivelsen bør ikke anses for en erkendelse, der gør bevisførelse overflødig. Forsvareren skal have mulighed for – uanset betingelserne i retsplejelovens § 877 om dokumentation af bl.a. politirapporter – at oplæse tiltaltes forklaring til politirapport, således at det sikres, at tiltalte ikke bliver stillet ringere, fordi dennes forklaring ikke kommer frem. Derimod bør der ikke være en udvidet adgang til at oplæse tiltaltes forklaring mod forsvarerens ønske. Hvis bevisførelsen ikke er tilstrækkelig, skal tiltalte efter forslaget frifindes.